

پروکلر هلی جهان، متحد شوید!

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

۲۹ اسفند، آغاز ۲۸ مین سالگرد تصویب قانون ملی شدن نفت بود. مردم ایران خاطره این روز بزرگ را گرامی می‌دارند و پیوسته به طرد تسلط امپریالیسم بر نفت ایران می‌اندیشند. لیکن رژیم شاه همچنان تلاشهای مذبحخانه‌ای را دنبال می‌کند که هدف آن تثبیت مواضع کارتل در نفت ایران و ادامه عمر قراردادهای امتیازی است. لذا کرات کونی نمایندگان کنسرسیوم و دولت ایران، که هدف آن تجدید نظر در قرارداد فروش نفت ویا حتی انعقاد قرارداد جدیدی

کارگران ایران، در مبارزات سیاسی و صنفی پیشگام باشید!

(اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت اول ماه مه)

تهران، اصفهان، تبریز و سایر نقاط دیگر نمونه‌های از این مبارزه عادلانه و بحق و قانونی کارگران است. رژیم علی‌رغم سیاست ارباب و فشار تهرانش و نخواهد توانست از این مبارزات بحق جلوگیری کند.

در شرایط کنونی کارگران ایران می‌توانند مطالبات صنفی خود را با شکل زورین مطرح میکنند: حل مسئله مسکن برای کارگران، محدود ساختن روز کار در سرتاسر کشور به هشت ساعت در روز و چهار ساعت در هفته، لغو کار کودکان کمتر از ۱۴ سال، جلوگیری از واگذاری کارهای شاق بزنان، اجرای اصل دستمزد مساوی در برابر کار مساوی، تعیین حد اقل دستمزد بر پایه هزینه‌های لازم مابنی و معنوی خانواده‌های کارگری، رعایت تعطیلات منزه و مرخصی سالانه برای همه کارگران، جلوگیری از اضافه کار در کارخانه و کارگاه تحت هر عنوان، وادار کردن دولت و کارفرمایان به رعایت اکید بهداشت و ایمنی کار، شامل ساختن قانون کار و بیمه بر کلیه کارگاه‌ها و کارگاههای اعم از بزرگ و کوچک و در مورد همه کارگران اعم از کارگران کارگاههای صنعتی، پیشه‌وری و یا کارگران حمل و نقل و کشاورزی، واداشتن دولت و کارفرمایان بر رعایت اکید قوانین کار و بیمه‌های اجتماعی و تجدید نظر در این قوانین با شرکت خود کارگران و بسود آنان، تأمین نظارت کارگران بر سازمان‌هایی که موظف بخدمات رفاهی نسبت به کارگران هستند و با بخشی از دستمزد آنها ایجاد شده، (مانند سازمان بیمه‌های اجتماعی، سازمان فروش مسکن و امثال آنها) و غیره و غیره.

شاه و دیگر سخنگویان رژیم مدعی هستند که گویا دولت به نیابت از جانب کارگران و بدست سازمان‌هایی که تحت نظر سواک بوجود آمده، حقوق صنفی کارگران را تأمین میکند. تجربه نشان داد که شاه و رژیم استبدادی او خود بزرگترین عامل غارت کارگران و نقض حقوق آنان است. تأمین حقوق صنفی کارگران بدون ایجاد سندیکاها و اتحادیه‌های واقعی و مستقل کارگری ممکن نیست. هیئت‌های مدیره این سندیکاها باید بشکل دموکراتیک و بدون دنباله در صفحه ۲

کارگران و زحمتکشان ایران! کمیته مرکزی حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، جشن بزرگ و پرست اول ماه مه، روز همبستگی و نمایش پرشکوه نیروی کارگران و زحمتکشان جهان را، که اسامی سالگشت خود را بر گزار میکنند، بشما اوصاف قلب شادباش میگوید. کارگران و زحمتکشان جهان اسامی این جشن را در شرایطی برپا میدارند که کشورهای سوسیالیست در جبهه کار و صلح و ساختن جامعه نو به دستاوردهای بزرگ و گوناگونی نائل آمده‌اند، در حالی که در کشورهای سرمایه‌داری تضاد بین کار و سرمایه، تضاد درونی بین امپریالیستی جهانواربرسر بدست آوردن سود بیشتر تشدید میشود و اقتصاد سرمایه‌داری با مشکلات گوناگونی دست و پایی است. اعتصاب و پیروزمند کارگران زغال‌سنگ در امریکا، اعتصاب و پیرو کارگران صنایع چاپ و صنایع فولاد در آلمان فدرال، اعتصابات چند میلیون تفری زحمتکشان در فرانسه و ایتالیا در سال گذشته دامنه و شدت بیسابقه مبارزات سندیکائی واقعی انحصار های آرمند امپریالیستی نشان داد. ما در عین حال در جهان سوم شاهد گسترش مبارزات خلقها در راه استقلال واقعی و ترقی اجتماعی هستیم. کامیابی درخشان خلقهای افریقای آنگولا، در موزامبیک، در حبشه که بایاری و پشتیبانی همه جانبه کشورهای سوسیالیستی علیه امپریالیسم افسارگیر بدست آمده، نمودارهایی از پیشرفت روزافزون نبرد خلقی جهان سوم، برای رهائی از چنگ اسارتگران و غارتگران امپریالیستی است.

در مین ما ایران موضع اقتصادی و اجتماعی کارگران و زحمتکشان و قشرهای مختلف خلقهای کشور، در سال گذشته بازم دشوارتر شد. رژیم استبدادی شاه که از مقاصد امپریالیسم، پروژه امپریالیسم امریکا پیروی میکند، بازرگانه‌های غیر لازم نظامی و خریدهای کلان تسلیحاتی را که سنگین بود، بازم سنگین‌تر کرده است. بدستور شاه منابع هنگفتی از درآمد نفت، این مهم‌ترین ثروت ملی سرزمین ما و هم چنین منابع مادی و نیروی انسانی ایران به امر تسلیحات و اجراء تجهیزات نظامی در قبال امپریالیستها، اختصاص یافت. بن جریان و هم چنین باصطلاح تنگناهایی که در اثر برنامه ریزی‌های غلط و ضد ملی و خرابکارانه غارتگران داخلی و خارجی بوجود آمد، تولید را در کشور مافاج کرد که یکی از نمونه‌های آن در سال گذشته نبودن انرژی کافی برق بود. همچنین تکیه رژیم به وارد کردن کالاهای مصرفی از خارج چنان آسیمی به تولید داخلی وارد نموده، که مجموع تولید صنفی تاجیل در صد کاهش یافت.

همه این هرج و مرج ها، وضع کارگران را دشوارتر کرد و بیگاری اجباری در مؤسسات تولیدی باعث شده که میازدها ریزال از دستمزد کارگران کاسته شود. در عین حال تورم شتابان تاسی درصد بالا رفت و این خود قدرت خرید دستمزد ناچیز کارگران و زحمتکشان را بازم پائین آورد.

رژیم استبدادی شاه میخواهد ضررهای ناشی از سیاست ضد ملی و ضد خلقی خود را به حساب طبقه کارگر و تشدید استثمار از این طبقه جبران کند؛ شاه و دیگر سرمداران رژیم در ضرورت بالا بردن بهره‌وری کارایی تشدید استثمار هم می‌زنند. رژیم با توسل به «آیین نامه انضباطی» و «دشمنانه‌کار» برای کارگران صنعتی و تجدید نظر در قوانین و آیین نامه‌های کارگری میکوشد طبقه کارگر ایران را بیش از پیش در زیر متنگه قرار دهد. کارگران ایران در سال گذشته نیز مانند سالهای پیش به فشار رژیم و کارفرمایان با تشدید مبارزات، اعتصابی پاسخ دادند. اعتصابات کارگران در

بر مبنای آن اعلام شده، نشانه دیگری از این تلاش است.

هدف عمده کودتای امپریالیستی - ارتجاعی ۲۸ مرداد اجبه مواضع امپریالیسم و تأمین تسلط کارتل بین المللی بر نفت ایران بود. این نظر با انعقاد قرارداد کنسرسیوم در هفتم آبان ۱۳۳۳ تأمین گردید. طبق این قرارداد همان منفعه امتیاز ۱۹۳۳ برای مدت ۴۰ سال به غارت انحصارات عمده نفتی امریکائی، انگلیسی، هلندی و فرانسوی در آمد. قرارداد کنسرسیوم نه فقط

شاه وعده آزادی میدهد!

مبارزه مردم ایران در راه پایان دادن به محیط اختناق در کشور یا مرحله تازه‌ای نهاده است. کار باستخوان رسیده و مردم دیگر حاضر نیستند در محیط خفقان سیاسی و فرمانروائی مطلق ساواک‌های درنده زندگی کنند. ناراضی از وضع موجود ابعاد گسترده‌ای بخود گرفته و طبقات و قشرهای مختلف مردم بخصوص جوانان را که از آینده خود در تنگنای رعب و وحشت نگرانند بایستادگی در برابر استبداد سلطنتی برانگیخته است.

گردانندگان رژیم برای پیشگیری از یک انفجار انقلابی دام مکر نهاده و سر حقه باز کرده‌اند و مردم وعده آزادی میدهند. روزنامه «رستاخیز» سخنگوی حزب قراگیره، که وجود انحصاری آن مظهر سلب آزادی عقیده از مردم است، دامنه عوام قریبی را چنان گسترده است که گویی چیزی نخواهد گذشت که ایران به بهشت دموکراسی در روی زمین تبدیل خواهد شد. شاه نیز که تنها شنیدن کلمه آزادی موی بر اندامش راست میکند، در این اواخر هواداره آزادی شده میکوبد تصمیم گرفته است علیرغم اقدامات دشمنی خائن یا قریب خورده، مردم آزادیهای فردی بدهد. خود این گفته دلیل و اجتراف بر آنست که آزادیهای فردی در ایران وجود ندارد، زیرا چیزی که هست بدامن چند آن نیازی نیست.

آزادی را شاه و ساواک‌هایش از مردم گرفته‌اند و آنرا هرگز بعیل خود پس نمیدهند. هیچ سخنگوی به ستندیده آزادی نمیدهد. تاریخ هزار بار این امر را ثابت کرده است. شاه میگوبد در چارچوب سه اصل رستاخیز که «نظام شادنشاهی» مهم‌ترین اصل آنست ب مردم آزادیهای فردی خواهد داد و آنکس که از این چارچوب یا بیرون نهد بمرز خیانت یا گذارده است. آزادی که او ب مردم بشرط رعایت این اصل وعده میدهد بی شباهت به آن آزادی نیست که

مجله شوروی «عصر جدید» درباره حوادث تبریز؛ علل حوادث تبریز را باید در کجا جستجو کرد؟

در روزهای اخیر در تهران، اصفهان، مشهد، کاشان، یزد، زاهدان، خرمشهر، قزوین، الیگودرز، بابل، جهرم، لارستان، سیدان شیراز، چالوس، قم، زاهد کرمان، خرم آباد، میانه، آبادان، زفول، رضایه، کرمانشاه، نجف آباد، بندر ایلام، اهواز، نهاوند، همدان، شوشتر، مرز شهر، استان ایلام و سیرجان کرمان تظاهرات مردم علیه رژیم انجام گرفت. این واقعات نمونه دیگری از ناخروشنی عمیق و وسیع مردم از رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک است و دعای رژیم را در باره آنکه علت این جنبش را باید در خارج جستجو کرد، رو میکند. در مقاله زیرین که در مجله معروف شوروی «عصر جدید» درباره جنبش مردم تبریز درج شده، به میراث ادعای ناروای شاه و دستگاه تبلیغاتی‌اش پاسخ داده شده است.

روزنامه «نیغام امروز» چاپ تهران در شماره ۲۸ فوریه خود مقاله‌ای در باره حوادث اخیر تبریز، مرکز استان آذربایجان شرقی ایران منتشر نموده است. مقاله را میشد نادیده گرفت اگر نویسنده آن زیر این عنوان که «سازمانهای کمونیست و ارتجاعی دفاع از آشوبیگران تبریز را بعهده گرفته‌اند نعل وارونه زده بود.

نخست به شرح وقایع میپردازیم. در روزهای ۱۸ و ۱۹ فوریه بنا بنوشته مطبوعات و خبرگزاری‌های ایرانی و خارجی چندین هزار نفر از مردم تبریز، یکی از مهم‌ترین مراکز اقتصادی و سیاسی ایران که همواره

قرارداد امتیازی فروش نفت به کنسرسیوم نباید بدون قید و شرط لغو شود

ملی شدن نفت را در تمام جهات نقض می‌کرد، بلکه خود از عقب مانده ترین امتیازهای موجود نفتی بود. طبق آن، نفت ایران در سرچاه بمالکیت بیگانه در می آمد و تعیین قیمت نفت با انحصارات نفتی بود. ایران در اداره امور صنفی صنعت نفت، حاصل نفت، بخلج، فروش آن، در بازار جهانی کمترین حقی نداشت. کنسرسیوم و شرکت‌های تابعه آن از حقوق برون مرزی، معافیت گمرکی صادرات و واردات بر خوردار بودند. دنباله در صفحه ۲

برده دار بقضای بی‌لامش وعده میداد. یکی از لشکریان امیر خوارزم را که در جنگ با سپاه خلیفه اسیر شده بود بیک تاجر بقضای بی‌لامی فروختند. روزی تاجر به غلام گفت، پدرم را در خواب دیدم که مرا ملائمت میکرد که چرا خیانت ندمم. شنیده ام که تو با آزاد کردن یک بنده از صد خیرات بیشتر است. میخواهم که ترا بظاهر آموزش روح پدرم آزاد کنم اما بیک شرط. غلام شادمانه پرسید، کدام شرط؟ تاجر گفت بشرط آنکه پس از آزادی خودت در خدمت من بمائی و فرزندت را از خوارزم بخوای و پیش‌بزم فرستی. غلام گفت، ترا بروح پدرت که از این آزادی در گذر، باشد که خدای یجان مرا در این عذاب بستاند و یا ترا برحمت خویش برد و از تعهد خیرات برهاند. شرط برده دار بقضای بمراتب آسانتر از شرطی است که شاه برای آزادی به «بردگانش» میدهد زیرا معنای واقعی شرط نظلم شاهنشاهی ننگه‌ها قبول خدمت خود او بلکه پذیرفتن بردگی تمام نسلش تا روز قیامت است. مردم آزادی را برای می‌خواهند که کردن خود را از زیر طوق بندگی شاه و صاحبان و عوامالش که ایران را بروز سیاه نشانده و در میان جامعه بشری بعنوان یک کشور فاشیستی و دیکتاتوری به نام کرده‌اند بیرون بیاورند. آزادی را در وراء این خواست اصلی معنایی نیست. آزادی مشروط به بندگی ستمکاران نسلا بعد نسل چه مفهومی میتواند داشته باشد. شاه هرکس این شرط را را نپذیرد، و خائن و یا فریب خورده، و «آشوبگر» و «از مرز خیانت» گشته و مصاحبه اعلام کرده، خوش را مباح می‌شمرد. شاه در مصاحبه خود با رادیوی فرانسه در پاسخ علل کشتار مردم تبریز میگوبد: «آشوبگران، را با دست‌کل استبداد نمیکند، رژیم شاه دهها هزار نفر تبریزی «آشوبگرانی» هستند که از مرز خیانت، گذشته بودند و مستوجب قتل‌عام. یکی از خبرنگاران شاه را در مصاحبه اخیرش با این سؤال که «مرز خیانت کجاست و تشخیص آن با کیست؟»، غافلگیر کرد و اجترافی پس پر معنی آن دهان او بیرون کشید. شاه در پاسخ سؤال آن خبرنگار گفت، مرز خیانت مثلا آنجاست که کسی وقت ایران را با بهی، کمتری به دیگران بدهد. و اما هم یکی از مرزهای آشکار خیانت که اتفاقاً با آزادی‌های فردی نیز رابطه مستقیم دارد از همین جا میگردد. آیا چه کسی جز شاه پس از آن که بابل و توطئه امپریالیستی امریکائی بعد از کودتای ۲۸ مرداد تمام آزادیهای فردی را سرکوب و دیکتاتوری خود را برقرار کرد نفت ایران را همیشه کمتر از بهی واقعی آن دیگران داده و میدهد و هم اکنون نیز از منافع امپریالیستی‌های غرب در سازمان کشورهای سازنده نفت دفاع مینماید.

آزادیهای فردی و نفت، همیشه با یکدیگر در نبرد بوده‌اند. مردم اگر آزادی داشته باشند هرگز

پراودا در باره حوادث ایران

پراودا در شماره اول آوریل ۱۹۷۸ خود تحت عنوان «تظاهرات و هیجانات ضد دولتی در ایران»، حوادث اخیر ایران را در تهران، زاهدان و یزد و مشهد و اصفهان و قزوین و دیگر شهرها و یادداشت تظاهر کنندگان از طرف پلیس را منعکس کرده است. رادیو مسکو نیز خبر داده است که این تظاهرات و بازداشتها گماکان ادامه دارد.

کارگران ایران، در مبارزات سیاسی...

دخالت دولت و کارفرما از طرف کارگران انتخاب شوند. هم اکنون کارگران میکوشند در برخی سندیکاها عمل دولت و کارفرمایان را از رأس امور طرد کنند. این مبارزه است بحق که مسلماً باید گسترش یابد. باید جنبش اسمیل سندیکی و اتحادیه های در ایران از راه این مبارزه تحقق پذیرد. اینست آن افزار واقعی برای مبارزات مؤثر صنفی که تا امروز طبقه کارگر ایران از آن محروم است.

قرارداد امتیازی فروش نفت

در آمد ایران از نفت پرمبانی اصل امتیازی ۵۰-۵۰ تعیین می شد، و از هر بشکه نفت حتی کمتر از یک دلار عاید ایران می گردید. قرارداد آبان ۱۳۳۳ در جهت عیدیه حقوق ایران را تقص می نمود.

موقعیت متزلزل کنسرسیوم و ادامه تسلط کارتل بر نفت ایران برای مدت ۲۰ سال دیگر

۱۹۹۳ بود. مدت اصلی و اولیه قرار داد کنسرسیوم ۲۵ سال تعیین شده بود که در سال جاری پایان می پذیرفت. توطئه تمویض قرار داد کنسرسیوم با قرار داد فروش نفت در پنج سال پیش از آبروکار کردانی سازمان کنسرسیوم و شاه صورت گرفت که از لغو قرارداد در پایان مدت اصلی امتیاز جلوگیری بعمل آید.

نیروهای دموکراتیک ایتالیا سیاست

روز ۲۵ ژانویه ۷۸ در کلوب حزب سوسیالیست ایتالیا در رم، جلسه ای برای بررسی اوضاع ایران برگزار شد که در آن برخی از رهبران حزب سوسیالیست ایتالیا و نمایندگان احزاب سندیکاها و سازمانهای دموکراتیک ایتالیا از جمله حزب کمونیست ایتالیا و همچنین نمایندگان برخی از سازمانهای دموکراتیک ایرانی از جمله سازمان جوانان و دانشجویان دمکرات ایران شرکت داشتند.

کتابهای تازه

- تاریخ حزب کمونیست اتحاد شوروی، جزوه اول در قطع بزرگ. سرمایه جلد دوم، کتاب دوم، در قطع بزرگ. نئین در باره حزب پروتری، طراز نوین، در قطع جیبی.

علل حوادث تبریز را...

میزان خسارت مایه - هر چند هنوز مقدمات دولتی رقم دقیق آنرا ننگنه اند - زیاد بوده است. بسیاری از بناهای دولتی، بانکها و همچنین سینماها و مهمانخانه های خصوصی آسیب دیده اند. اغلب سینماهای آسیب دیده سینماهایی بودند که در آنها طرز زندگی باصلاح غربی تبلیغ و یا فیلمهای سکسی نشان داده میشد.

توجه

در شماره ۱۹۹ «مردم» صفحه ۱ ستون دوم سطر دوم بجای ۱۹ بهمین خوانده شود ۶ بهمین. کار برد مترادف و نسیله گرانه اصطلاحات سیاسی «ارتجاع» و «کمونیسم» را که از لحاظ معنی در قطب متضاد یکدیگر قرار دارند بوجدان نویسنده مقاله واگذار میکنیم و میخواهیم باو بگوئیم که نباید در هزاران کیلومتر دورتر از ایران بدنبال جلال این حوادث فاجعه انگیز تبریز کشت، علل این حوادث را باید در همان پیرامون اداره «پیغام امروز» در شرایط زندگی مردم ایران جستجو نمود.